

Hallituksen esitys Eduskunnalle Meksikon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Meksikon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi helmikuussa 1997 tehdyn sopimuksen.

Sopimus rakentuu eräin poikkeuksin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle mallisopimukselle. Sopimus sisältää määräyksiä, joilla sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä omaan verolainsäädäntöön perustuvaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojennusta ve-

rosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältetään. Lisäksi sopimuksessa on muun muassa syrjintäkieltoa ja verotustietojen vaihtoa koskevia määräyksiä.

Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Suomen ja Meksikon välillä ei ole tällä hetkellä voimassa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyä sopimusta (verosopimus). Tällainen sopimus on kuitenkin omiaan helpottamaan investointien tekemistä sopimusvaltiosta toiseen sopimusvaltioon ja muutoinkin vahvistamaan sopimusvaltioiden välisiä taloudellisia suhteita. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD), jonka jäseniä sekä Suomi että Meksiko ovat, on myös suosittanut jäsenmailleen, että ne pyrkisivät tekemään keskenään sopimukset tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi noudattaen sitä mallisopimusta, joka liittyy edellä tarkoitettuun suositukseen. Näistä syistä on verosopimuksen tekeminen Meksikon kanssa ollut tarkoituksenmukaista. Ottaen huomioon Meksikon taloudellisen kehityksen, on todennäköistä, että investointeja

on tällä hetkellä käytännössä odotettavissa vain Suomesta Meksikoon.

2. Asian valmistelu

Sopimusta koskevat neuvottelut käytiin Meksikossa elo-syyskuussa 1993, jolloin neuvottelujen päätteeksi parafoitiin englannin kielellä laadittu sopimusluonnos. Tämän jälkeen sopimusluonnokseen tehtiin kirjeenvaihdolla useita muutoksia.

Sopimus allekirjoitettiin Meksikossa 12 päivänä helmikuuta 1997.

Sopimus noudattaa pääasiallisesti Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimaa mallia kahdenkeskiseksi verosopimukseksi. Poikkeamat tästä mallista koskevat muun muassa eläkkeiden, itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saadun tulon, liiketulon, merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon, myyntivoiton, osingon, koron

ja rojaltin verottamista. Osa poikkeamista merkitsee, että sille sopimusvaltiolle, josta tulo kertyy, on annettu olennaisesti laajempi verottamisoikeus kuin OECD:n mallisopimuksen edellyttää. Tätä verottamisoikeuden laajenusta, joka on osittain nähtävä myönnytyksenä Meksikon hyväksi, voidaan kuitenkin pitää perusteltuna, kun otetaan huomioon Meksikon elinkeinoelämän rakenne.

Sekä Suomi että Meksiko soveltavat veronhyvitysmenetelmää päämenetelmänä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tässä artiklassa määritetään ne henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Artikla on OECD:n mallisopimuksen mukainen. Sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa. Sanonta "sopimusvaltiossa asuva henkilö" määritellään 4 artiklassa. Eräissä tapauksissa sopimusta voidaan välillisesti soveltaa myös kolmannessa valtiossa asuvaan henkilöön. Tietojen vaihtamista koskevan 25 artiklan mukaan vaihdettavat tiedot voivat nimittäin koskea henkilöitä, jotka eivät asu kummassakaan sopimusvaltiossa.

2 artikla. Verot, joihin sopimusta sovelletaan, määritellään ja mainitaan tässä artiklassa. Varallisuusveroja ei ole sisällytetty sopimuksen soveltamisalaan, koska Meksikossa ei ole yleistä varallisuusveroa eikä kansainvälistä kaksinkertaista verotusta siten voi syntyä varallisuusveron osalta. Suomen kirkollisveroa ei ole sisällytetty sopimuksen soveltamisalaan, koska Meksikossa ei ole vastaavaa veroa.

3—5 artikla. Näissä artikloissa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Eräin poikkeamin artiklat ovat OECD:n mallisopimuksen mukaisia. Sopimuksen 3 artiklassa on yleisiä määritelmiä. Sanonta "sopimusvaltiossa asuva henkilö" määritellään 4 artiklassa. Sanonta "kiinteä toimipaikka", joka määritellään 5 artiklassa ja joka on tärkeä erityisesti liikeluonnon verotusta koskevan 7 artiklan soveltamisen kannalta, poikkeaa OECD:n mallisopimuksesta muun muassa siinä, että rakennus-, kokoonpano- tai asennustoiminnan suorittamispaikkaa pidetään kiinteänä toimipaikkana jo kun toiminta on

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitetujen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määräytyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojennusta verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomen osalta tällöin, että valtio ja kunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältettäisiin.

kestänyt yli kuusi kuukautta (5 artiklan 3 kappale), kun tämä ajanjakso mallisopimuksen mukaan on 12 kuukautta. Suomen ja muiden teollistuneiden maiden välisissä verosopimuksissa tämä aika on miltei poikkeuksetta myös 12 kuukautta. Kiinteän toimipaikan muodostaa saman kohdan mukaan myös rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaan liittyvä valvontatoiminta, jos viimeksi mainittu toiminta kestää yli kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden aikana. Tällaisella määräyksellä ei ole vastinetta OECD:n mallisopimuksessa. Sanonnalle "kiinteä toimipaikka" on lisäksi annettu laajempi sisältö kuin OECD:n mallisopimuksessa vakuutustoiminnan perusteella syntyvän kiinteän toimipaikan osalta (5 artiklan 6 kappale).

Määritelmiä on myös sopimuksen muissa artikloissa. Niinpä määritellään esimerkiksi sanonnat "osinko", "korko" ja "rojalti" niissä artikloissa, joissa käsitellään näiden tulojen verotusta (10, 11 ja 12 artikla).

6 artikla. Kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on. Tällaiseen tuloon rinnastetaan artiklan mukaan muun muassa tulo, joka saadaan kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yhteisöosuuden perusteella hallitun huoneiston vuokralleannosta. Niin ollen voidaan esimerkiksi tuloa, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa niin sanotun osakehuoneiston vuokralleannosta, verottaa Suomessa.

7 artikla. Tämän artiklan mukaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liikeluonnon tulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa viimeksi mainitussa valtiossa olevasta kiin-

teistä toimipaikasta. Kiinteän toimipaikan käsite määritellään sopimuksen 5 artiklassa. Milloin liiketuloon sisältyy tuloja, joita käsitellään erikseen sopimuksen muissa artikloissa, näihin tuloihin sovelletaan tässä tarkoitettuja erityismääräyksiä (7 kappale).

8 artikla. Tämä artikla sisältää merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeuksia 7 artiklan määräyksiin. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisestä merenkulusta tai ilmakuljetuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, silloinkin kun tulo on luettava kuuluvaksi kiinteään toimipaikkaan, joka yrityksellä on toisessa sopimusvaltiossa (1 kappale). OECD:n mallisopimuksesta poiketen tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin käytöstä tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tätä määräystä ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä (2 kappale).

9 artikla. Etu yhteydessä keskenään olevien yritysten saamaa tuloa saadaan tämän artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiirtoa voidaan näyttää. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 31 §:n soveltamisen kannalta.

10 artikla. OECD:n mallisopimuksesta poiketen osingosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1 kappale).

11 artikla. Korosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu (1 kappale). Korosta voidaan 2 kappaleen mukaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy (lähdevaltio), jollei se ole siellä verosta vapaa 3 kappaleen nojalla. Viimeksi mainitun kappaleen mukaan korosta ei veroteta lähdevaltiossa, jos koron maksamisen perusteena oleva laina on sellainen kuin tässä kappaleessa tarkoitetaan tai koron saajana tai maksajana on sopimusvaltio, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen taikka tässä kappaleessa tarkoitettu raha- tai luottolaitos. Artiklan 2 kappaleen määräysten mukaan vero lähdevaltiossa saa olla enintään 10 prosenttia (OECD:n mallisopimuksen mukaisesti) koron kokonaismäärästä, jos saajana on pankki tai kysymys on tietyistä sopimuksessa määritellyistä pörssissä noteeratuista arvopapereista saadusta korosta, ja muissa tapauksissa 15 prosenttia koron kokonaismäärästä, jollei

5 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa veronhyvityksellä 22 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti. Suomelle lähdevaltion verottamisoikeutta koskevilla määräyksillä ei ole juuri mitään käytännön merkitystä jo siitä syystä, että luonnollisen henkilön, joka ei asu Suomessa, ja ulkomaisen yhteisön on tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 2 momentin mukaan vain eräissä harvinaisissa ja vähämerkityksellisissä tapauksissa suoritettava Suomessa veroa täältä saadusta korosta.

12 artikla. Rojaltista voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa rojaltin saaja asuu (1 kappale). OECD:n mallisopimuksesta poiketen voidaan 2 kappaleen mukaan kuitenkin rojaltista verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy (lähdevaltio). Tällöin vero lähdevaltiossa saa olla enintään 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä, jollei 4 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Rojaltista, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta sekä kaivoksen tai muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä verotetaan 6 artiklan mukaan. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa veronhyvityksellä 22 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

13 artikla. Myyntivoiton verottaminen säännellään tässä artiklassa. Kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttajalle kuuluva kiinteä omaisuus on (1 kappale). Tätä määräystä sovelletaan myös kiinteistöyhteisöihin, joten esimerkiksi Suomessa olevan asunto-osakeyhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan verottaa Suomessa (2 kappale). Kiinteistöyhteisöjä koskevaa määräystä ei kuitenkaan sovelleta kiinteään omaisuuteen, jota käytetään teollisessa tai kaupallisessa toiminnassa tai maataloustoiminnassa taikka itsenäisessä ammatinharjoittamisessa. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan muun kuin kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta (3 kappale), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa, jos luovuttajalla luovutusta edeltävänä kahdentoista kuukauden ajanjaksona välittömästi tai välillisesti on ollut vähintään 25 prosentin osakkuus yhtiön pääomaan. Veron määrä ei tällöin saa olla suurempi kuin 20 prosenttia verotettavasta voitosta.

14 artikla. Itsenäisestä ammatinharjoittami-

sesta saatua tuloa verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu, jollei hänellä ole toimintansa harjoittamista varten toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, esimerkiksi vastaanotto- tai toimistohuoneistoa. Viimeksi mainitussa tapauksessa voidaan kiinteään paikkaan kuuluvasta tulosta verottaa siinä valtiossa, jossa tämä kiinteä paikka on. Lisäksi voidaan OECD:n mallisopimuksesta poiketen tulosta verottaa siinä valtiossa, jossa toimintaa harjoitetaan, jos tulon saaja oleskelee tässä valtiossa toiminnan harjoittamista varten enemmän kuin 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, vaikka hänellä ei ole kiinteää paikkaa siellä. Vastaavia määräyksiä on eräissä aikaisemmissakin Suomen tekemissä verosopimuksissa.

15—17 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät yksityistä palvelusta (15 artikla), johtokunnan jäsenen palkkiota (16 artikla) sekä taiteilijoita ja urheilijoita (17 artikla) koskevat määräykset ovat eräin täsmennyksin ja poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset.

18 artikla. Yksityiseen palvelukseen perustuvaa eläkettä ja muuta samanluonteista hyvitystä verotetaan 1 kappaleessa olevan pääsäännön mukaan vain saajan kotivaltiossa. Artiklan 2 kappaleen mukaan voidaan kuitenkin sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön nojalla maksettuja eläkeitä, etuuksia sekä elinkorkoa verottaa tässä valtiossa, mutta veron määrä ei saa olla suurempi kuin 20 prosenttia eläkkeen tai etuuden kokonaismäärästä. Tämä poikkeusmääräys merkitsee, että esimerkiksi TEL-työeläkettä, joka maksetaan Meksikossa asuvalle saajalle, voidaan verottaa Suomessa. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan eläkkeensaajan asuinvaltiossa veronhyvityksellä 22 artiklan määräysten mukaisesti.

19 artikla. Julkisesta palveluksesta saatua tuloa verotetaan 1 kappaleen a kohdassa olevan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, josta maksu tapahtuu. Vastaava pääsääntö on 2 kappaleen a kohdan mukaan voimassa tällaisen palveluksen perusteella maksettavan eläkkeen osalta. Artiklan 1 kappaleen b kohdassa ja 2 kappaleen b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa palkkatuloa tai eläkettä verotetaan kuitenkin vain saajan kotivaltiossa. Artiklan 3 kappaleessa mainituin edellytyksin verotetaan taas julkisesta palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palve-

luksen perusteella saatua eläkettä niiden määräysten mukaan, jotka koskevat yksityisestä palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä.

20 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta eräissä tapauksissa. Artikla on asialliselta sisällöltään OECD:n mallisopimuksen mukainen.

21 artikla. Tulosta, jota ei ole käsitelty 6—20 artiklassa, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu, jollei tulo kerry toisessa sopimusvaltiossa olevasta lähteestä. Viimeksi mainitussa tapauksessa tulosta voidaan verottaa myös tässä toisessa valtiossa.

22 artikla. Veronhyvitysmenetelmä on tämän artiklan mukaan molemmissa sopimusvaltioissa päämenetelmä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Suomea koskevat määräykset ovat 2 kappaleessa ja Meksikoa koskevat 1 kappaleessa. Artiklan 2 kappaleen a kohdan määräykset rakentuvat sille sopimuksessa omaksutulle periaatteelle, että tulon saajaa verotetaan siinä sopimusvaltiossa, jossa hän asuu (kotivaltio), myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa (lähdevaltio). Kotivaltiossa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta toisessa sopimusvaltiossa. Vähennyksen määrä on kuitenkin rajoitettu siihen kysymyksessä olevasta tulosta kotivaltiossa maksettavan veron osaan, joka suhteellisesti jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa lähdevaltiossa. Veronhyvitysmenetelmää ei tietenkään sovelleta Suomessa niissä tapauksissa, joissa osinko on vapaa Suomen verosta 2 kappaleen b kohdan määräysten nojalla. Artiklan 2 kappaleen c kohdan määräykset merkitsevät, että tuloverolain 11 §:n 1 momentissa oleva niin sanottu kolmen vuoden sääntö on sisällytetty sopimukseen. Artiklan 2 kappaleen e—h kohdan määräykset merkitsevät, että Suomen verosta eräissä tapauksissa vähennetään Meksikon vero, jota ei tosiasiallisesti ole maksettu mutta joka olisi ollut maksettava, jollei Meksikon lainsäädännössä olisi myönnetty erityistä veronhuojennusta maan taloudellisen kehityksen edistämiseksi (niin sanottu tax sparing credit). Artiklan 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös Meksikon varainveroon. Vastaavia määräyksiä on muissakin Suomen ja kehitysmaiden välillä tehdyissä verosopimuk-

sisä.

23—26 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät syrjäntäkieltoa (23 artikla), keskinäistä sopimusmenettelyä (24 artikla), verotusta koskevien tietojen vaihtamista (25 artikla) sekä diplomaattisten edustustojen ja konsulliedustustojen jäseniä (26 artikla) koskevat määräykset ovat eräin vähäisin poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset.

27 artikla. Sopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

28 artikla. Sopimuksen päättymistä koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

2. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset. Sitä sovelletaan Suomessa lähdeveron osalta tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, ja muiden tuloverojen osalta veroihin, jotka

määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta, sekä Meksikossa tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Sopimuksen useat määräykset poikkeavat voimassa olevasta verolainsäädännöstä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Meksikossa 12 päivänä helmikuuta 1997 Suomen tasavallan ja Meksikon yhdysvaltojen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Meksikon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Meksikossa 12 päivänä helmikuuta 1997 Suomen tasavallan ja Meksikon yhdysvaltojen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovit-
tu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

SOPIMUS

Suomen tasavallan ja Meksikon yhdysvaltojen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi

Suomen tasavallan hallitus ja Meksikon yhdysvaltojen hallitus,
jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,
ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin tätä sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Meksikossa:

- 1) tulovero (el impuesto sobre la renta); ja
- 2) varainvero (el impuesto al activo);
(jäljempänä "Meksikon vero");

b) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) korkotulon lähdevero; ja
- 5) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;
(jäljempänä "Suomen vero").

4. Tätä sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen

allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Meksiko" tarkoittaa Meksikon yhdysvaltoja; maantieteellisessä merkityksessä käytettynä sanonta tarkoittaa Meksikoa niin kuin se määritellään liittovaltion verolaissa (el Código Fiscal de la Federación);

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, sitä aluetta, jolla Suomen tasavallan verolainsäädäntöä sovelletaan;

c) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Meksikoa tai Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

d) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

e) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

f) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

g) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

h) "kansalainen" tarkoittaa:

1) luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yh-

teenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

i) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Meksikossa, valtiovarainministeriötä (la Secretaria de Hacienda y Crédito Público);

2) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa tätä sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovelletavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijänsä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummissakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) muussa tapauksessa sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ratkaisevat asian

keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

a) yrityksen johtopaikan;
b) sivuliikkeen;
c) toimiston;
d) tehtaan;
e) työpajan; ja
f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaa tahi siihen liittyvää valvontatoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kuuden kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastointiin, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan mainontaa, tietojen antamista tai tieteellistä tutkimusta varten tai lainojen sijoittamiseen liittyvää valmistelua tai muuta sellaista yritykselle luonteeltaan valmistelevalle tai avustavalle toiminnalle varten;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) — e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se

kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmisteluvaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä, sopimusvaltiossa olevalla vakuutusyrityksellä katsotaan, jälleenvakuutus lukuun ottamatta, olevan kiinteä toimipaikka toisessa sopimusvaltiossa, jos se kantaa vakuutusmaksuja tämän toisen valtion alueella tai vakuuttaa siellä olevia riskejä muun henkilön kuin itsenäisen edustajan välityksellä, johon 7 kappaletta sovelletaan.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa ja että henkilön ja yrityksen välillä ei ole kauppa- tai rahoitussuhteissa sovittu ehdoista tai määrätty ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä itsenäisten edustajien kanssa yleisesti sovitaan.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvala yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tu-

lo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja, veneitä ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, jonka tämä omistaja saa tällaisen hallinto-oikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita tai ole harjoittanut liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa tai on harjoittanut liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kuuluvaksi:

a) tähän kiinteään toimipaikkaan;

b) tässä toisessa valtiossa tapahtuvaan myyntiin, joka käsittää samoja tai saman-

luonteisia tavaroita kuin ne tavarat, joita myydään tästä kiinteästä toimipaikasta.

Tuloa, joka saadaan b) kohdassa tarkoitetusta myynnistä, ei kuitenkaan lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi, jos yritys osoittaa, että myynti on tapahtunut muusta syystä kuin edun hankkimiseksi tämän sopimuksen nojalla.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa tai on harjoittanut liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrittäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuihin yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla. Vähennystä ei kuitenkaan myönnetä kiinteän toimipaikan yrityksen pääkonttorille tai muulle konttorille maksamien määrien osalta (jos ne on maksettu muutoin kuin todellisten menojen korvaukseksi), jotka käsittävät rojalтин, maksun tai muun samankaltaisen suorituksen muodossa vastikkeen patentin tai muun oikeuden käytöstä, tahi erityispalveluista tai yritysjohdosta maksetun korvauksen taikka, paitsi milloin kysymyksessä on pankkiyritys, kiinteälle toimipaikalle annetun velan koron.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määrittämisestä verotettavaa tuloa näin menettelemällä. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrittävä samaa

menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävästä syistä muuta johdu.

7. Milloin liikeluonnon sisältöön tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. a) Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tulo, jota tarkoitetaan a) kohdassa, ei käsitä sellaista majoituksesta tai kuljetuksesta saatua tuloa, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä muuhun kuin kansainväliseen liikenteeseen.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kontin käytöstä tai vuokralle antamisesta, siihen luettuna tällaiseen käyttöön tai vuokralle antamiseen liittyvä seisontakorvaus, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen a) kohdan ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki

tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee - ja tämän mukaisesti verottaa - tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettua tuloa ensiksi mainittu valtio väittää tuloksi, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta petokseen, tahalliseen laiminlyöntiin tai huolimattomuuteen.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on osinkoetuuden omistaja.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisista ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksa-

misen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiossa, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos saaja on korkoetuuden omistaja, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 10 prosenttia koron kokonaismäärästä, kun on kysymys:

1) pankista ja sellaisille obligaatioille ja arvopapereille saadusta korosta, joilla käytään säännöllistä ja huomattavaa kauppaa tunnustetuilla arvopaperimarkkinoilla;

2) korosta, jonka koneiston tai laitteiston ostaja maksaa luotollisen myynnin yhteydessä, milloin koneiston tai laitteiston myyjänä on korkoetuuden omistaja;

b) 15 prosenttia koron kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä 1 kappaleessa tarkoitettua korosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa korkoetuuden omistaja asuu, jos:

a) korkoetuuden omistaja on sopimusvaltio, tämän valtion valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen tai keskuspankki;

b) koron maksaa jokin a) kohdassa mainittu henkilö;

c) korkoetuuden omistaja on tunnustettu eläkerahasto, edellyttäen, että sen tulo, erityisesti korkojen osalta, on yleisesti verosta

vapaa tässä valtiossa;

d) korko kertyy Suomesta ja maksetaan lainan tai luoton johdosta, jonka laina aika on vähintään kolme vuotta ja jonka on myöntänyt tai jolle on antanut takauksen tai luottovakuutuksen Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. tai Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C.;

e) korko kertyy Meksikosta ja maksetaan:

1) lainan tai luoton johdosta, jonka laina aika on vähintään kolme vuotta ja jonka on myöntänyt tai jolle on antanut takauksen tai luottovakuutuksen Teollisen yhteistyön rahasto Oy (FINNFUND) tai Valtiontakaukuskus; tai

2) valtion tukeman lainan tai luoton johdosta, jota säännellään kansainvälisesti hyväksytyissä julkisesti tuettuja vientiluottoja koskeissa ohjeissa;

f) korko maksetaan muulle rahoituslaitokselle, joka on samanluonteinen kuin d) kohdassa tai e) kohdassa mainitut laitokset ja jonka tarkoituksena on edistää vientiä myöntämällä lainoja ja takauksia, sen mukaan kuin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Sanonta käsittää myös muun tulon, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, josta tulo kertyy, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin velaksiannosta saatua tuloa. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelle-

taan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiossa, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen tahi tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja kolmannen henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää, mistä tahansa syystä, määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

8. Sanonnalla "tunnustetut arvopaperimarkkinat" tarkoitetaan tässä artiklassa:

a) Meksikon osalta, arvopaperipörssiä, jotka ovat saaneet toimiluvan 2 päivänä tammikuuta 1975 annetun arvopaperimarkkinalain (Ley del Mercado de Valores) säännösten mukaan;

b) Suomen osalta, Helsingin Arvopaperipörssiä; ja

c) muuta arvopaperipörssiä, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat sopineet.

9. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat, että koron maksamisen perusteena oleva saaminen on syntynyt tai siirretty pääasiallisena tarkoituksena tämän artiklan mukaisen edun saaminen. Tässä tapauksessa sovelletaan sen sopimusvaltion sisäistä lainsäädäntöä, josta korko kertyy.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta

jos saaja on rojaltietuuden omistaja, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuva-filmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta tahi teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteesta tiedosta. Sanonta "rojalti" käsittää myös tällaisen oikeuden tai omaisuuden luovutuksesta saadun voiton, joka on riippuvainen oikeuden tai omaisuuden tuottavuudesta tai käytöstä.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen tahi tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huo-

mioon tämän sopimuksen muut määräykset.

7. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat, että rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus on syntynyt tai siirretty pääasiallisena tarkoituksena tämän artiklan mukaisen edun saaminen. Tässä tapauksessa sovelletaan sen sopimusvaltion sisäistä lainsäädäntöä, josta rojalti kertyy.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varat pääasiallisesti, joko välittömästi tai välillisesti koostuvat toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta tai muusta tällaiseen kiinteään omaisuuteen kuuluvasta oikeudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Tätä kappaletta sovellettaessa ei oteta huomioon kiinteää omaisuutta, jota yhtiö käyttää teollisessa tai kaupallisessa toiminnassaan tai maataloustoiminnassaan tai itsenäisen ammatin harjoittamiseen.

3. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön muun kuin 2 kappaleessa mainitun osakkeen tai osuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa, jos luovuttajalla on luovutusta edeltävänä kahdentoista kuukauden ajanjaksona ollut välittömästi tai välillisesti vähintään 25 prosentin osuus tämän yhtiön pääomaan. Vero ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin 20 prosenttia verotettavasta voitosta.

4. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai

kiinteän paikan luovutuksesta.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

6. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käyttämänsä kontin luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

7. Voitosta, joka saadaan muun kuin 12 artiklassa tai tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tällaisesta tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa, jos:

a) tämä henkilö, milloin kysymyksessä on luonnollinen henkilö, oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa tai useassa jaksossa yhteensä, yli 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana; tai

b) tällä henkilöllä, riippumatta siitä onko kysymyksessä luonnollinen henkilö tai ei, on tässä toisessa valtiossa vakinaisesti käytettävään kiinteä paikka toiminnan harjoittamista varten, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kuuluvaksi tässä toisessa valtiossa harjoitettuun toimintaan.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18 ja 19 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta

sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä

c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimituspaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimitelimen jäsenenä ja Meksikon osalta, "administrador" tai "comisario" -nimisenä toimihenkilönä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihde-taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotäiteilijänä tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohdaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa

valtiossa. Tulo, jota tarkoitetaan tässä kappaleessa käsittää tällaisen henkilön toisessa sopimusvaltiossa harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta saadun tulon, joka liittyy hänen maineeseensa viihdetaiteilijana tai urheilijana.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä on viihdetaiteilijan tai urheilijan harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta saama tulo vapautettu verosta sopimusvaltiossa, jossa tätä toimintaa harjoitetaan, jos toimintaa harjoitetaan sellaisen oleskelun puitteissa, jonka rahoittaa kokonaan tai pääasiallisesti toinen sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomainen tai julkinen laitos.

18 artikla

Eläke, elinkorko ja sosiaaliturvasuoritukset

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksetusta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy tästä valtiosta, verottaa tässä valtiossa, mutta vero ei saa olla suurempi kuin 20 prosenttia tällaisen eläkkeen tai etuuden kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan vahvistettuina ajankohdina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen

(muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen tai julkisyhteisö maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen osan, viranomaisen tai yhteisön palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomainen tai julkisyhteisö maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen osan, viranomaisen tai yhteisön palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisyhteisön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

1. Rahamääristä, jotka opiskelija, ammatinoppi tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa. Tällaisesta tulosta, jos se kertyy toisesta sopimusvaltiosta, voidaan kuitenkin verottaa myös tässä toisessa valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

22 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Meksikon lainsäädännön määräysten mukaisesti ja jollei siinä olevista rajoituksista muuta johdu (sellaisena kuin tämä lainsäädäntö kulloinkin on muutettuna ilman, että sen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu), Meksikon on myönnettävä siellä asuville henkilöille hyvityksenä Meksikon verosta:

a) Suomessa kertyneestä tulosta maksettu Suomen vero, mutta hyvitys ei saa määrältään olla suurempi kuin tästä tulosta Meksikossa maksettu vero; ja

b) kun yhtiö omistaa vähintään 10 prosenttia sellaisen Suomessa asuvan yhtiön pääomasta, jolta ensiksi mainittu yhtiö saa osinkoa, osinkoa jakavan yhtiön maksama Suomen vero siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan

voidaan verottaa Meksikossa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Meksikon lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Meksikon veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Meksikossa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Meksikossa asuvaa luonnollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa. Suomen on kuitenkin a) kohdan määräysten mukaan vähennettävä Suomen verosta maksettu Meksikon vero. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain Suomen kansalaiseen.

d) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

e) Tämän kappaleen a) kohtaa sovellettaessa sanonnan "maksettu Meksikon vero" katsotaan käsittävän määrän, joka sopimuksen määräysten mukaisesti olisi ollut maksettava Meksikon verona asianomaiselta vuodelta Meksikossa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavasta tulosta, joka on saatu valmistuksen, maatalouden (siihen luettuna karjankasvatus), metsätalouden, kalatalouden, matkailun (siihen luettuina ravintola- ja hotellitoiminta) tai tietoliikenteen alalla harjoitetusta liiketoiminnasta, jollei veroa olisi alennettu siltä vuodelta tai sen osalta:

1) Meksikon tuloverolain 13, 51 ja 51-A artiklan mukaan (sellaisena kuin nämä määräykset kulloinkin ovat muutettuina ilman, että niiden yleiseen periaatteeseen on vaikutettu); tai

2) muun määräyksen mukaan, joka sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen saatetaan ottaa lainsäädäntöön ja jolla myönnetään sellainen vähennys tuloa määrättäessä tai sellainen vapautus verosta tai alennus veroon, jonka pääasiallisesti samankaltaisesta luonteesta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat yhtä mieltä (sellaisena kuin

tämä määräys kulloinkin on muutettuna ilman että sen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu).

f) Tämän kappaleen a) kohtaa sovellettaessa sanonnan "maksettu Meksikon vero" katsotaan käsittävän, tosiasiallisesti maksetun Meksikon veron lisäksi, määrän, joka vastaa 5 prosenttia teollisuusprosessin, valmistuksen, maatalouden (siihen luettuna karjankasvatus), metsätalouden, kalatalouden tai tietoliikenteen alalla Meksikossa harjoitettuun toimintaan liittyvän rojaltilin kokonaismäärästä. Milloin tällaista veroa ei ole tosiasiallisesti maksettu, vero katsotaan maksetuksi verokannan mukaan, joka vastaa 5 prosenttia rojaltilin kokonaismäärästä.

g) Tämän kappaleen e) ja f) kohdan määräyksiä sovelletaan, edellyttäen, että kysymyksessä olevaa liiketoimintaa ei harjoiteta rahoituslalla ja että enintään 25 prosenttia näissä kohdissa tarkoitettusta tulosta tai rojaltilista on kertynyt korosta ja osakkeiden tai obligatioiden luovutuksesta saadusta voitosta tai koostuu kolmansista maista saadusta tulosta

h) Tämän kappaleen e) ja f) kohdan määräyksiä sovelletaan viideltä ensimmäiseltä sopimuksen soveltamisvuodelta. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin neuvotella keskenään päättääkseen, onko tätä ajanjaksoa pidennettävä.

i) Tätä kappaletta sovellettaessa Meksikon varainveroa pidetään tuloverona.

23 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä

toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 8 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojaltili ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainituksa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainituksa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainituksa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

24 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asian sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuk-

sen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen, edellyttäen, että toisen sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen saa tiedon asiasta neljän ja puolen vuoden kuluessa määräpäivästä tai veroilmoituksen antamisesta tässä toisessa valtiossa, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi. Siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät sopimukseen, sopimusvaltiot määräävät veroa ja palauttavat sitä tai myöntävät veronhyvitystä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Tässä tapauksessa on tehty sopimus pantava täytäntöön 10 vuoden kuluessa määräpäivästä tai veroilmoituksen antamisesta tässä toisessa valtiossa, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi, tai tätä pitemmän ajan kuluessa, jos tämän toisen valtion sisäinen lainsäädäntö sen sallii.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnessa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epäselvyyksiä aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa. Jos suullisten keskustelujen katsotaan helpottavan sopimukseen pääsemistä, voidaan tällaiset keskustelut käydä toimikunnassa, johon kuuluu sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajia.

5. Kansainvälistä kauppaa tai investointia koskevan sopimuksen, jonka osapuolia sopimusvaltiot ovat tai jonka osapuoliksi ne saattavat tulla, estämättä riita, joka koskee sopimusvaltion toimenpidettä 2 artiklan piiriin kuuluvaa veroa koskevassa asiassa tai, milloin kysymyksessä on syrjintäkielto, sopimusvaltion verotustoimenpidettä samoin kuin tämän sopimuksen sovellettavuutta koskeva riita, ratkaistaan vain tämän sopimuksen mukaan, jolleivät sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toisin sovi.

25 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella taapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatua tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja sekä muita tämän valtion puolesta määrättyjä veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuisissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

27 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen diplomaattista tietä täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Meksikossa sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

b) Suomessa:

1) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

28 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpi-

kin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Meksikossa tulon osalta, joka saadaan, sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) Suomessa:

1) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Meksikossa 12 päivänä helmikuuta 1997 kahtena suomen-, espanjan- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen
puolesta:

Ole Norrback

Meksikon yhdysvaltojen hallituksen
puolesta:

Guillermo Ortiz

AGREEMENT

between the Republic of Finland and the United Mexican States for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income

The Government of the Republic of Finland and the Government of the United Mexican States,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1

Personal Scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are:

a) in Mexico:

(i) the income tax (el impuesto sobre la renta); and

(ii) the assets tax (el impuesto al activo); (hereinafter referred to as "Mexican tax");

b) in Finland:

(i) the state income taxes (valtion tuloverot; de statliga inkomstskatterna);

(ii) the corporate income tax (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);

(iii) the communal tax (kunnallisvero; kommunalskatten);

(iv) the tax withheld at source from interest (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst); and

(v) the tax withheld at source from non-residents' income (rajoitetusti

verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig);

(hereinafter referred to as "Finnish tax").

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "Mexico" means the United Mexican States; when used in a geographical sense, it means Mexico as defined in the Federal Fiscal Code;

b) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory in which the tax laws of the Republic of Finland are effective;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Mexico or Finland, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in Mexico, the Ministry of Finance and Public Credit;

(ii) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature. However, the term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) in any other case, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of

paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction, assembly or installation project, or supervisory activities in connection therewith, constitute a permanent establishment only if such site, project or activities last more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, supplying information, scientific research or for preparation in relation to the placement of loans, or for similar activities which have a preparatory or auxiliary char-

acter, for the enterprise;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the foregoing provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business and that in their commercial or financial relations with the enterprise, conditions are not made or imposed that differ from those generally agreed to by independent agents.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income derived by that owner from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on or has carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on

has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

- a) that permanent establishment;
- b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as the goods or merchandise sold through that permanent establishment.

However, the profits derived from sales referred to in sub-paragraph b) shall not be attributed to that permanent establishment if the enterprise demonstrates that such sales have been carried out for a reason other than that of obtaining a benefit under this Agreement.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries or has carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of such amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the

profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. a) Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

b) Profits referred to in sub-paragraph a) shall not include profits from the provision of accommodation or transportation other than from the operation of ships or aircraft in international traffic.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use or rental of containers, including demurrage in connection with such use or rental, shall be taxable only in that State, except where the containers are used for the transport of goods and merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of sub-paragraph a) of paragraph 1 and paragraph 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of

the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are by the first-mentioned State claimed to be profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting State shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud, willful default or neglect.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the dividends.

2. The provisions of paragraph 1 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other

rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the interest in the case of:

(i) banks and in respect of interest derived from bonds or securities that are regularly and substantially traded on a recognized

securities market;

(ii) interest paid by the purchaser of machinery and equipment to a beneficial owner that is the seller of the machinery and equipment in connection with a sale on credit; and

b) 15 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the beneficial owner is a resident if:

a) the beneficial owner is a Contracting State, a political subdivision or a local authority or the Central Bank of that State;

b) the interest is paid by any of the persons mentioned in sub-paragraph a);

c) the beneficial owner is a recognized pension or retirement fund, provided that its income is generally exempt from tax, specifically with respect to interest, in that State;

d) the interest arises in Finland and is paid in respect of a loan for a period of not less than three years made, guaranteed or insured, or a credit for such period extended, guaranteed or insured, by Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. or Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C.;

e) the interest arises in Mexico and is paid in respect of:

(i) a loan for a period of not less than three years made, guaranteed or insured, or a credit for such period extended, guaranteed or insured by the Finnish Fund for Industrial Co-operation Ltd (FINNFUND) or the Finnish Guarantee Board; or

(ii) a government subsidised loan or credit which is governed by internationally accepted guidelines for officially supported export credits;

f) the interest is paid to any other financial institution, similar to those mentioned in sub-paragraph d) or sub-paragraph e), designed to promote exports through the granting of loans or guarantees, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to

participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, owing to a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person and the amount of the interest exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

8. The term "recognized securities market" as used in this Article means:

a) in the case of Mexico, stock exchanges duly authorised under the terms of the

Stock Market Law (Ley del Mercado de Valores) of 2 January 1975;

b) in the case of Finland, the Helsinki Stock Exchange; and

c) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

9. The provisions of this Article shall not apply if the competent authorities of the Contracting States agree that the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or assigned with the main purpose of taking advantage of this Article. In such case, the provisions of the domestic law of the Contracting State in which the interest arises, shall apply.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience. The term "royalties" also includes gains derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity or use thereof.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in

respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if the competent authorities of the Contracting States agree that the right or property in respect of which the royalties are paid were created or assigned with the main purpose of taking advantage of this Article. In such case, the provisions of the domestic law of the Contracting State in which the royalties arise, shall apply.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly, directly or

indirectly, of immovable property situated in the other Contracting State or any other right pertaining to such immovable property, may be taxed in that other State. For the purposes of this paragraph, immovable property used by a company in its industrial, commercial or agricultural activities or for the performance of independent personal services shall not be taken into account.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights, other than those mentioned in paragraph 2, in a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State if the alienator, during the twelve-month period preceding such alienation, had a participation, directly or indirectly, of at least 25 per cent of the capital of that company. However, the tax so charged shall not exceed 20 per cent of the taxable gains.

4. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

6. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers used by that enterprise for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

7. Gains from the alienation of any property other than that referred to in Article 12 or in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may be taxed in the other Contracting State if:

a) the resident, being an individual, is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; or

b) he resident, being an individual or not, has a fixed base regularly available to that resident in that other State for the purpose of performing the activities of that resident,

but only so much of the income as is attributable to services performed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities, as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident

of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ and, in the case of Mexico, in his capacity as an "administrador" or a "comisario", of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State. Income referred to in this paragraph shall include income derived from any personal activities performed in the other Contracting State by such resident relating to his reputation as an entertainer or sportsman.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived by an entertainer or sportsman from his personal activities as such shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities

are exercised if the activities are exercised within the framework of a visit which is wholly or mainly supported by the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a public institution thereof.

Article 18

Pensions, Annuities and Social Welfare Payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in that State, may be taxed in that State, but the tax so charged shall not exceed 20 per cent of the gross amount of such pensions or benefits.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 19

Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority or body shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a national of that State; or
 (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority or body shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or statutory body thereof.

Article 20

Students and Trainees

Payments which a student, or an apprentice or business, technical, agricultural or forestry trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State. However, such items of income, arising in the other Contracting State, may also be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Con-

tracting State through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

Elimination of Double Taxation

1. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of Mexico, as may be amended from time to time without changing the general principle hereof, Mexico shall allow its residents as a credit against the Mexican tax:

a) the Finnish tax paid on income arising in Finland, in an amount not exceeding the tax payable in Mexico on such income; and

b) in the case of a company owning at least 10 per cent of the capital of a company which is a resident of Finland and from which the first-mentioned company receives dividends, the Finnish tax paid by the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

2. Subject to the provisions of Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), double taxation shall be eliminated in Finland as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Mexico, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Mexican tax paid under Mexican law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) Dividends paid by a company being a resident of Mexico to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Notwithstanding any other provision of this Agreement, an individual who is a resident of Mexico and under Finnish taxation

law with respect to the Finnish taxes referred to in Article 2 also is regarded as resident in Finland may be taxed in Finland. However, Finland shall allow any Mexican tax paid as a deduction from Finnish tax in accordance with the provisions of sub-paragraph a). The provisions of this sub-paragraph shall apply only to nationals of Finland.

d) Where in accordance with any provision of this Agreement income derived by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

e) For the purposes of sub-paragraph a), the term "Mexican tax paid" shall be deemed to include any amount which would have been payable as Mexican tax in respect of profits attributable to a permanent establishment situated in Mexico, and derived from business activities carried on in Mexico in the field of manufacturing, agriculture (including cattle raising), forestry, fisheries, tourism (including restaurants and hotels) or telecommunications, in accordance with the provisions of this Agreement, for any year but for a reduction of tax granted for that year or any part thereof under:

(i) Articles 13, 51 and 51-A, and 143 of the Income Tax Law of Mexico (as amended from time to time without affecting the general principle thereof); or

(ii) any other provision which may be enacted after the date of signature of this Agreement allowing a deduction in ascertaining the taxable income or granting an exemption from, or reduction of, tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of substantially similar character (as amended from time to time without affecting the general principle thereof).

f) For the purposes of sub-paragraph a), the term "Mexican tax paid" shall be deemed to include, in addition to the Mexican tax actually paid, an amount corresponding to 5 per cent of the gross amount of royalties connected with activities carried on in Mexico in the field of industrial processes, manufacturing, agriculture (including cattle raising), forestry, fisheries or telecommunications; in the case, where no such tax has actually been paid, the tax shall be deemed to have been paid at a rate of tax

corresponding to 5 per cent of the gross amount of the royalties.

g) The provisions of sub-paragraphs e) and f) shall apply, provided that the relevant business activities are not in the financial sector and that not more than 25 per cent of the profits or royalties, as the case may be, referred to in those sub-paragraphs, have accrued from interest and gains from the alienation of shares or bonds or consist of profits derived from third countries.

h) The provisions of sub-paragraphs e) and f) shall apply for the first five years for which this Agreement is effective. However, the competent authorities of the Contracting States may consult each other in order to determine whether such period shall be extended.

i) For the purposes of this paragraph, the Mexican assets tax shall be considered an income tax.

Article 23

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements

paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement, provided that the competent authority of the other Contracting State is notified of the case within four and a half years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later. In the event the competent authorities reach an

agreement, taxes shall be imposed, and refund or credit of taxes shall be allowed by the Contracting States in accordance with such agreement. In such case, any agreement reached shall be implemented within ten years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later, or a longer period if permitted under the domestic law of that other State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together regarding cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

5. Notwithstanding any treaty on international trade or investment to which the Contracting States are or may become parties, any dispute over a measure taken by a Contracting State involving a tax covered by Article 2 or, in the case of non-discrimination, any taxation measure taken by a Contracting State, including a dispute over whether this Agreement applies, shall be settled only under the Agreement unless the competent authorities of the Contracting States agree otherwise.

Article 25

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic

laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement, as well as other taxes imposed on behalf of that State. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 26

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other, through diplomatic channels, that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. This Agreement shall enter into force fifteen days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in Mexico on or after the first day of January in the year following that in which this Agreement enters into force; and

b) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Agreement enters into force; and

(ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Agreement enters into force.

Article 28

Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, this Agreement shall cease to have effect.

a) in Mexico on income derived on or after the first day of January in the year following that in which the notice of termination is given; and

b) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given; and

(ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Mexico City this 12 day of February 1997 in the Finnish, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic
of Finland:

Ole Norrback

For the Government of the United
Mexican States:

Guillermo Ortiz

